

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Hrdinovou v právní věci žalobce **J.J.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2009 číslo X, **o nároku na plný invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonem stanovené lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2009, kterým byla zamítnuta jeho žádost o plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 2.11.2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10%. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil, neboť podle jeho názoru zdravotní stav odpovídá alespoň částečné invaliditě a byl proto nedostatečně zjištěn a chybně posouzen. Navrhoval, aby byl uznán plně invalidním, napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona číslo 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tady byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 25.11.2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že žalobce dne 5.8.2009 požádal o plný invalidní důchod. Lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné posoudil zdravotní stav žalobce dne 2.11.2009 se závěrem, že není plně invalidní, není ani částečně invalidní, s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle kapitoly VII, oddílu A, položky č. 10, písm. a) přílohy číslo 2 vyhlášky číslo 284/1995 Sb. v platném znění o 10%. Žalovaná tedy napadeným rozhodnutím žádost žalobce o plný invalidní důchod zamítla.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 14.5.2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Posudková komise posudková komise prostudovala posudkový spis žalobce, měla k dispozici jeho kompletní zdravotní dokumentaci. Posudková komise zjistila, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je pouhazová vertikální diplopie při pohledu dolů jako následek úrazu z 10.9.2004, s narušením funkce depresoru pravého oka, s lehkým zlepšením od r. 2005. Toto zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitola VII, oddíl A, položka 10, písm. a) a v rámci uvedeného rozmezí 10-30% posudková komise hodnotila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce 10%, vzhledem k tomu, že jde o diplopii jen při pohledu dolů a nikoliv při pohledu vpřed.

Skutková zjištění v této věci soud učinil z rozhodnutí žalované ze dne 25.11.2009, z obsahu posudkového spisu OSSZ v Karviné a z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14.5.2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/95 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek /př. č. 3 vyhl. č. 284/95 Sb./.

Podle § 39 odst. 2 zákona číslo 155/1995 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce, odpovídající zachovalým tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl. č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají. Určí se zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod, podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto především závisí na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.), která je oprávněna nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti, a k zaujetí posudkových závěrů o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14.5.2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, za osobní účasti žalobce, na základě úplně zdravotní dokumentace. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhl. č. 284/95 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je poúrazová vertikální diplopie při pohledu dolů jako následek úrazu z 10.9.2004, s narušením funkce depresoru pravého oka, s lehkým zlepšením od r. 2005. Za daného stavu soud považuje za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti žalobce podle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kapitola VII, oddíl A, položka 10, písm. a). Tato položka pamatuje na trvalou diplopii při pohledu přímo vpřed a stanoví možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním pásmu 10-30%, přičemž posudková komise postižení žalobce hodnotila na dolní hranici rozmezí, 10%, a to proto, že u žalobce nejde o diplopii při pohledu vpřed, ale pouze při pohledu dolů. Žalobce není schopen práce v riziku.

Soud po provedení dokazování považuje posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14.5.2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Závěr posudkové komise je zcela jednoznačný a nebyl v průběhu přezkumného řízení zpochybněn.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 10% je nižší než 66% a u žalobce se nejedná ani zdravotní postižení dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval žádnou z podmínek plné invalidity, jak jsou tyto vymezeny ve výše citovaném ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/95 Sb. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce úspěšná nebyl a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona /§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v platném znění/.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12.srpna 2010

JUDr. Iva Hrdinová
samosoudkyně